

Dato: 11.08.2023

Tema: Manifestasjonen av Iman (Tro):
Oppofrelse og Isâr

Kjære troende!

I verset jeg har lest, sier vår allmektige Herre følgende om Ansarene i Medina som omfavnet sine Muhajir-brødre og søstre som utvandret fra Mekka til Medina: **“De føler ikke begjær i hjertene sine for det som blir gitt Muhajirene. De gir dem forrang over seg selv, også om de selv er fattige. Og de som beskytter seg mot grådigheten til sin nafs, er de som skal lykkes.”**¹

Og i hadithen jeg har lest sier vår kjære profet (fvmh.) følgende: **“Ingen av dere kan være en sann troende hvis han ikke ønsker det samme for sine trofeller som han ønsker for seg selv.”**²

Mine kjære brødre!

En dag kom en kvinne fra Ashab til profeten med et vevd stoff i hånden og sier: **“Jeg har vevd dette med mine egne hender for at du skal ha det på deg.”** Vår kjære profet (fvmh.), som trengte et slikt plagg på den tiden, tok imot denne gaven. Han tok det på seg og gikk til sin Ashab. Da en av Ashab så det nye plagget, ba han Allahs sendebud om å gi ham det som gave. Allahs sendebud (fvmh) avslo ikke denne forespørsmålen, og så snart profeten kom hjem, brettet han stoffet og sendte det til ham. Men noen fra sahaba likte ikke dette i det hele tatt og spurte vedkommende: **“Hvorfor ba du ham om dette plagget når du vet at han aldri avviser noen som ber ham om noe?”**

Denne Sahabaen sa at han ikke ønsket å kle på seg det plagget, men å svøpe seg i et plagg som hadde tilhørt Allahs sendebud. Og det skjedde som han sa.³

Ærede muslimer!

Alle verdier vi har i dag, fra tro til frihet, fra eiendom til helse, er et resultat av at noen har ofret noe. Oppofrelse er navnet på deling og altruisme. Oppofrelse er evnen til å ofre sine eiendeler for en annen person. Oppofrelse er ikke en plikt og forpliktelse, men en frivillig handling. Det ypperste av oppofrelse er isâr, som vi ser i eksemplet med Ansar og Muhajir, og som lovprises i Koranen. Isâr er dyden å foretrekke vår bror og søster fremfor oss selv, selv når vi er i nød.

Kjære troende!

I dette livet har vi alle mennesker og verdier som vi må ofre noe for. Utvilsomt kommer våre sjenerøse foreldre, som er årsaken til vår eksistens, først. Fordi de har oppdratt oss med alle slags vanskeligheter, medfølelse, barmhjertighet og tålmodighet. La oss derfor ikke glemme våre plikter og vårt ansvar overfor våre foreldre. Oppofrelse i familien består ikke bare i å dekke hverandres materielle og åndelige behov. Den virkelige oppofrelsen er å søke muligheter til å øke vår kjærlighet, lojalitet og hengivenhet. Det er vår oppgave å oppdra våre barn, våre øynes lys, til sønner og døtre som er til nytte for menneskeheten. Det er å være et skjold for familien vår mot skadelige strømninger og vaner som forgifter unge sinn og stjeler og ødelegger fremtiden.

Oppofrelse for naboer, slektninger og brødre og søstre er å dele glede, sorg, rikdom og fattigdom med hverandre. Livet er en prøvelse med både bittert og søtt. Vi kan lindre vår smerte og sorg med vår oppofrelse. Vi kan mangedoble vår glede og lykke ved å dele. La oss ikke glemme at medmenneskelighet betyr å leve sammen, og å leve sammen betyr oppofrelse.

Norge Diyanet Khutba Kommissjon

[1] Haşr Suresi, 59/ 9.

[3] Buhari, Libas, 18.

[2] Buhari, İman, 7.